

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de març del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Jaume TOR PORTA i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit enregistrat en data 30-11-2016, la representació processal de la mercantil A, SL articulava demanda en reclamació de quantitat pel procediment civil abreujat contra la societat B, SL per la qual sol·licitava es dictés Sentència condemnant-se aquesta darrera a satisfer a la primera la quantitat de 2.693,67.- € més altres 18,03.- € per les taxes judicials assumides, més els interessos legals corresponents, juntament amb les costes judicials que es puguin ocasionar en aquesta instància, inclosos els honoraris d'advocat i procurador causats a aquesta part.

II.- Per escrit enregistrat en data 18-1-2017, la representació processal de la societat B, SL, contestava la demanda articulada de contrari i alhora interposava demanda reconvençional contra la part demandant sol·licitant es dictés Sentència desestimant íntegrament la demanda interposada per la part agent i estimant la demanda reconvençional es condemnés la societat A, SL al pagament de la suma de 11.236,53.-€ més els interessos des de la data de la contesta a la reconvençió i al pagament de les costes, inclosos honoraris d'advocat i procurador a acreditar en període d'execució.

III.- El dia 15-2-2017, la representació processal de A, SL contestava la demanda reconvençional plantejada de contrari oposant-se a la mateixa interessant es dictés Sentència desestimant les pretensions articulades per la part contrària tot i estimant íntegrament aquelles que es contenien en la demanda principal.

IV.- Practicades les proves proposades i després de presentar-se els escrits de conclusions corresponents per les parts litigants, en data 11-10-2017, el Batlle dictava Sentència amb la següent part decisòria:

“DECIDEIX: que estimant tant la demanda principal formulada per la societat mercantil “A, S.L.” contra la societat mercantil “B, S.L.” així com la reconvençió i després d’operar la compensació econòmica escaient, ha de condemnar i condemna a la societat mercantil “A, S.L.” a satisfer a la societat mercantil “B, S.L.” la suma global de vuit mil cinc-cents quaranta-dos euros amb vuitanta-sis cèntims (8.542,86.- EUROS), sense veure’s aquesta augmentada d’interessos legals i tot això sense efectuar tampoc especial condemna en costes judicials d’aquesta instància a cap dels litigants segons s’ha raonat anteriorment”.

V.- Contra l'esmentada Resolució, la representació processal de A, SLU articulava recurs d'apel·lació tot i sol·licitant, mitjançant l'escrit de conclusions presentat en data 9-1-2018, es dictés Sentència revocant parcialment aquella dictada en la instància en el sentit que es desestimi

íntegrament la demanda reconvençional, tot condemnant a la societat B, SL al pagament de les costes judicials de la primera i de la present instància.

VI.- Per escrit de data 30-1-2018, la representació processal de B, SL contestava les conclusions presentades de contrari interessant la desestimació del recurs articulat amb íntegre confirmació de la Sentència recorreguda el tot amb imposició de les costes d'aquesta alçada a la societat recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- Resulta degudament acreditat en les actuacions que les societats B, SL i A, SL convenien de la realització per part d'aquesta darrera de determinats treballs en un edifici situat a X dels Vilars (Escaldes-Engordany) atorgant amb aquesta finalitat un pressupost el dia 26-11-2015. Resulta també provat que la societat demandant iniciava els treballs encarregats el mes de desembre de 2015, emetent en data 30-12-2015 quatre factures (15-1164, 15-1163, 15-1160 i 15-1165) per import global de 2.693,67.- €. S'admet també que el dia 21-12-2015, s'iniciava el període de vacances en el ram de la construcció, de tal manera que fins el 11-1-2016, no es va desenvolupar cap tipus d'activitat en l'obra de referència, si bé assolida aquesta darrera data els operaris de la mercantil demandant ja no es reincorporaren a l'obra de referència, essent els treballs finalment realitzats per altre empresa constructora (C, SL).

La Sentència recorreguda estima la demanda articulada, considerant que A, SL ostenta un crèdit front a B, SL per la suma corresponent a les factures descrites en la demanda. En relació a la demanda reconvençional,

considera que la mercantil demandant va actuar de manera impròpia, abandonant l'obra d'un dia per l'altre i sense cap mena de justificació, ocasionant a B, SL un perjudici que havia de ser indemnitzat per raó de l'increment del cost resultant per acabar els treballs inicialment pactats amb la contrapart, que fixa en 11.263,53.-€. Després d'operar la compensació entre crèdits respectius condemnava la part demandant a satisfer la quantitat de 8.542,86.-€.

II.- Disconforme amb aquesta decisió, la representació processal de A, SL interposa recurs d'apel·lació amb fonament als greuges següents.

En primer lloc sosté que no compartia les indicacions de la Sentència recorreguda quan afirma de que hauria abandonat l'obra sense avisar l'altra part contractant ni donar cap tipus d'explicació. Pel contrari, indicava que s'havia avisat la contrapart de que si no es pagaven les factures que li havien estat presentades no podien continuar en l'obra i l'abandonarien tal i com s'extreia dels correus electrònics de 25 i 28 de gener del 2016 i del fet que malgrat el temps transcorregut en cap moment la defenent les havia pagat. En tot cas referia que si l'adversa no pagava les factures, al seu torn no podia pagar els treballadors. Afegia que el dia 18-1-2016 B, SL havia demanat a altre empresa que li fes un pressupost per acabar els treballs encarregats inicialment a la seva representada de tal manera que en aquella data ja tenia coneixement de que l'actora no aniria més a l'obra per raó dels impagaments de les factures. Sostenia que l'adversa mai s'havia oposat als requeriments extrajudicials de pagament de tal manera que en definitiva sabia que marxava de l'obra per l'impagament de les factures i pretendre el contrari seria incomprensible.

Per a resoldre el recurs d'apel·lació interposat per la societat A, SL, no es pot perdre de perspectiva que la prestació pactada entre les parts s'iniciava a principis del mes de desembre del 2015, i que molts pocs dies després, concretament des del dia 21 de desembre i fins l'11 de gener del

2016, el sector de la construcció efectuava vacances durant els quals no es va desenvolupar cap tipus de prestació en l'obra de referència. Al bell mig d'aquest període, concretament el dia 30-12-2015, els responsables de A, SL emetien 4 factures en pagament dels treballs fins la data realitzats i posteriorment, el dia en que els seus treballadors havien de reincorporar-se a la feina, aquests ja no s'hi desplaçaren.

Sosté la part recurrent que aquesta decisió davallava de la manca de pagament per part de la societat defenent de les factures inicialment emeses però aquesta raonament no pot ser admès. En efecte, com de manera encertada ho detalla la Sentència recorreguda, no es desprèn de les actuacions practicades que existís cap mena d'acte intimatori per part de la societat creditora envers la defenent reclamant el pagament de les factures abans d'abandonar l'obra ni tampoc en cap moment se l'adverteix que en defecte de pagament de les mateixes adoptaria la dràstica decisió que va acabar adoptant. I és que deixant de banda que no obra prova en les actuacions de la concreta data en què les factures indicades varen ser lliurades a la societat B, SL, ha de remarcar-se que la primera reclamació de l'actora interpel·lant la demandada en relació al seu pagament intervé per correu electrònic del dia 28-1-2016 (folis 16 i 17) quan però ja feia més de 15 dies que la demandant no hi treballava.

Altrament i en reforç a l'aparell argumental introduït en la Sentència d'instància també s'ha de remarcar que tota decisió com aquella adoptada per la mercantil demandant ha de trobar-se presidida per la regla de la proporcionalitat en relació a l'incompliment que s'imputa a la contrapart quina aquí no pot apreciar-se per part de la societat demandant. En efecte, deixant de banda que no existeix interpel·lació prèvia del creditor al deutor com ha estat ja raonat en l'anterior paràgraf, no es pot obviar que entre la data en que les factures reclamades s'emetien (30 de gener) i el moment en que l'actora va abandonar l'obra van transcórrer exactament 11 dies durant els quals l'activitat de les mercantils litigants necessàriament havia

de ser reduïda per raó del període de vacances existent. En un altre ordre d'idees, també s'ha de ressaltar que el conjunt de factures reclamades (2.711,70.-€) en relació al global de l'obra pressupostada (74.484,17.-€) suposava poc més del 3,6%.

En atenció a tot el que acaba de ser exposat, no es pot considerar que la decisió adoptada per part de la societat avui recurrent s'ajusti al principi general de la bona fe que integra el de la lleialtat entre parts contractants, i en aquest context, la Resolució recorreguda esdevé perfectament ajustada a dret i a les circumstàncies concurrents a partir del moment en que considera que la societat actora abandonava de manera abusiva l'obra, sense que tingui cap mena de transcendència, el fet que fins la data, la societat demandada no hagi satisfet l'import equivalent a les quatre factures reclamades o que hagués pogut contractar altre empresa amb posterioritat per tal d'acabar els treballs. En efecte, per raó de la interposició de la demanda reconvençional es tractava d'examinar si el comportament de la societat demandant a l'hora d'abandonar els treballs pactats s'ajustava a dret. A partir del moment en que el mateix s'ha considerat desproporcionat i contrari al principi general de la bona fe, es aquest un debat estèril que no pot desvirtuar la reclamació de B, SL.

III.- Sustenta la part recurrent que per raó de l'impagament de les factures reclamades, la seva representada podia resoldre el contracte que l'unia amb la defenent per raó de l'incompliment de l'obligació de la contrapart.

Tampoc aquest aparell argumental pot prosperar. En efecte si bé és indiscutible que l'incompliment per part del deutor de la seva obligació de pagament pot justificar la resolució de tot contracte, en el present supòsit però no es pot considerar que B, SL incorregués en un supòsit de manca de pagament a partir del moment en què el requisit relatiu a la interpel·lació

prèvia no ha estat acreditat, i per tant aquest no es trobava en situació de mora.

IV.- Per tot l'exposat escau desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de A, SL confirmant-se la Sentència dictada en data 11-10-2017 en tots els seus extrems.

V.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes generades pel mateix a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal de la societat A, SL contra la Sentència de 11-10- que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.